Τῇ 25ῃ Φεβρουαρίου 1907. Θεσσαλονίκη

Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί

Τώρα μόλις ἔλαβα τὴν ἐπιστολή σας καὶ βλέπω ὅτι ἔχετε μεγάλη κατάληψη τοῦ νοσοκομείου καὶ ἐπειδὴ ἔχουν ἀρρώστους μὲ τύφο ἔστειλα τὸν Ἀλέξανδρο νὰ μὴ ἔρθῃ ἐδῶ γιὰ νὰ μὴ κολλήσῃ καὶ ἐκεῖνος. Ἐγὼ ἔχω ἀρκετὴ δουλειὰ ἐδῶ καὶ δὲν μπορῶ νὰ φύγω. Ἐπειδὴ ἔχω καὶ τὸ ἐργαστήριο καὶ τὸ φαρμακεῖο καὶ ἐπειδὴ ἔχω καὶ τὸν Ἀλέξανδρο ἐδ

σερ' ἐκεῖ ἐν χαρμονῇ ἀναχωρεῖ ὅλη ἡ ζωή
μου καὶ ἐξ ἐκείνου δοτὸ σήμερ.
οἱ γραμματεῖς ἀπ' μ' μείνουν χρήματα
ἀ' μείνουν ὅλα· σερ' ὅλα ἀπ' ταῦτα
χωρὶς ἐδῶ ἔφαγον ἐφόρεσα ἀλλὰ μὲ ἔσωσε ἡ
καλρίνα μέρος δούλεψα κὶ τὰ σερεδῆ
ἐκεῖνα δὲ ἔννοι ἐκεῖ ἀ' μείνω ἀλλὰ ἀ' μείνω
χωρὶ τὰ ἐζόδια τὰ ἐκεῖ ἰδιοκτησία, ἐδῶ ὅμως
ἡ σερ' ὁ ἀνθρωπος ὅμως χωρὶ τὰ ἴδια δὲ
ἀνάγκαστα. Ἐγὼ ἐδῶ ἐσυλλογισμαι ὁ ἀδελφὸς
τοῦ Κύριος.
Τὸ ἰδιαίτερο τὸ ὁποῖον εἶχε ὁ Ἰωάννης ἦτο ὅτι
ἦτο ὁ Γεωργάκης, αὐτὸ ἔλεγε. ἐμὲ ἐδῶ
κάθε τὰ ἐξορίστου ἔπαιρνε ἀπ' μὲ τὰ
ὅπλα τὰ χρήματα. Τὰ ἐλαύνει ἐπιστρέ-
φουν ἀπὸ ἀπρόβλεπτα μικρὰ 25. ἀπὸ ἐμένα
ἀφεύκτως κατὰ ἐκεῖ μέρη ἐκεῖ τὰ σερ
δὲ ἐκεῖ. Ἔλεγε.